

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci vyžiadanej osoby **I. M. G.** v konaní o návrhu krajského prokurátora v Košiciach na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby prejednal na neverejnom zasadnutí 4. októbra 2011 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. septembra 2011, sp. zn. Ntc 16/201, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **I. M. G.**
s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 19. septembra 2011, sp. zn. Ntc 16/2011, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) na návrh krajského prokurátora v Košiciach zo 17. septembra 2011, sp. zn. 2Kpt 67/11 rozhodol tak, že

podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) vyžiadanú a zadržanú osobu vzal do predbežnej väzby s tým, že táto začala plynúť 16. septembra 2011 o 08.15 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť vyžiadaná osoba **I. M. G.**.

V jej písomnom odôvodnení uviedla, že Ukrajinu nikdy neopustila (až teraz, keď vycestovala do Poľska) a na území Českej republiky sa nikdy nenachádzala. Na Ukrajinu jej cestovný pas nechceli vydať. Interpol, na ktorý sa obrátila mu oznámil, že došlo k zámene osôb a v júli jej bol vydaný cestovný pas. V čase skutku, ktorý sa jej kladie za vinu sa liečila z ťažkej autohavárie so zlomeninami oboch nôh, zlomeniny pravej ruky, kľúčnej kosti a poškodenia chrbtice. V nemocnici bola hospitalizovaná od 25. decembra 1995 do konca apríla 1996. Z toho tri týždne bola v kóme a rehabilitácia trvala do 2. januára 1997, kedy sa prvý raz postavila na nohy. Po celý čas sa zdržiavala doma na adrese S. V. na ul. L. č. X. v Ukrajine. Z týchto dôvodov požiadala, aby najvyšší súd zistil, či nedošlo k zámene osobností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, ale sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona sudca krajského súdu rozhodne do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd o väzbe vyžiadanej osoby rozhodol na podklade návrhu Krajskej prokuratúry v Košiciach zo 17. septembra 2011, sp. zn. 2 Kpt 67/11, ktorá podaný návrh odôvodnila tým, že na I. M. G. bol vydaný európsky zatýkací rozkaz Krajským súdom v Ústí nad Labem dňa 2. februára 2007 pod sp. zn.

2 T 47/97 za účelom jeho odovzdania do Českej republiky na vykonanie právoplatne uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov, ktorý bol I. M. G. uložený rozsudkom Krajského súdu v Ústí nad Labem z 27. januára 1998 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 23. apríla 1998. Týmto rozsudkom bol obžalovaný I. M. G. odsúdený v konaní proti ušlému pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 ods. 2 písm. h/ Trestného zákona Českej republiky na tom skutkovom základe, že

dňa 11. apríla 1996 vo večerných hodinách okolo 20.00 hod. so zisťným zámerom usmrtiť v jeho byte v Ústí nad Labem – Strekové, T. X., J. Č., nar. X., vnikol presne nezisteným spôsobom do jeho bytu, kde zo zálohy fyzicky napadol poškodeného J. Č. tak, že ho škrtil umelohmotnou hadičkou, ktorú nakoniec dvojmo obtočil okolo krku poškodeného, utiahol, zaviazal uzol a spôsobil mu tak smrť udusením a následne prehľadal byt poškodeného a odcudzil z neho presne nezistenú čiastku peňazí a vecí.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov.

Obsah pripojenej fotokópie európskeho zatýkacieho rozkazu tvoriacej prílohu k návrhu krajského prokurátora potvrdzuje skôr uvedené skutočnosti v celom rozsahu.

Z dôvodu, že vyžiadaná osoba sa zdržiava mimo územia Českej republiky bol na ňu vydaný európsky zatýkací rozkaz.

Predsedníčka senátu krajského súdu rozhodla o návrhu krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom. Rovnako v súlade so zákonom rozhodla aj o vzatí zadržanej osoby do predbežnej väzby, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebola viazaná.

K sťažnostným námietkam vyžiadanej osoby považuje najvyšší súd za potrebné uviesť nasledovné.

Zmyslom ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežnej väzbe je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý

má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Z tohto dôvodu pre aplikáciu ustanovenia § 15 ods. 1 skutočnosti, ktoré vyžiadaná osoba uvádzala v písomnom odôvodnení jej sťažnosti voči napadnutému rozhodnutiu (pri výsluchu pred sudkyňou rozhodujúcou o predbežnej väzbe ich neuvádzala) nie sú právne významné.

Najvyšší súd však poukazuje na ustanovenie § 19 ods. 1, ods. 4, ods. 5 písm. d/ zákona o európskom zatýkacom rozkaze.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona prokurátor krajskej prokuratúry príslušný podľa § 11 vykoná predbežné vyšetrovanie. Účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 19 ods. 4 uvedeného zákona ak informácie poskytnuté justičným orgánom štátu pôvodu v európskom zatykačom rozkaze nie sú dostatočné pre rozhodnutie o jeho výkone, najmä ak európsky zatýkací rozkaz neobsahuje všetky povinné náležitosti a údaje nevyhnutné na rozhodnutie, alebo ak je zrejmé, že ho zjavne vydal orgán, ktorý nebol príslušný na jeho vydanie, alebo ak právne hodnotenie skutku ako trestného činu podliehajúceho vydaniu alebo nepodliehajúceho preskúmaniu obojstrannej trestnosti je zjavne nesprávne, požiada prokurátor neodkladne justičný orgán štátu pôvodu o dodatočné informácie. Zároveň môže určiť primeranú lehotu na ich zaslanie s prihliadnutím na lehoty na prijatie rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa §24.

Podľa § 19 ods. 5 písm. d/ zákona o európskom zatýkacom rozkaze prokurátor vráti európsky zatýkací rozkaz štátu pôvodu bez rozhodnutia o jeho výkone, ak štát pôvodu neposkytol dodatočné informácie v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu ani po postupe podľa odseku 4, alebo nebol predložený európsky zatýkací rozkaz v požadovanej forme.

Z obsahu fotokópie európskeho zatýkacieho rozkazu nachádzajúceho sa v procesnom spise bližšie údaje (fotografia, odtlačky prstov, profil DNA) vyžadanej osoby nevyplývajú, a preto bude úlohou krajskej prokuratúry v zmysle § 19 ods. 4 zákona o európskom

zatýkacom rozkaze v rámci predbežného vyšetrovania podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona požiadať o dodatočné informácie na overenie totožnosti vyžiadanej osoby (ak sa tento dôkaz môže poskytnúť), ktorá spáchanie trestného činu v podanej sťažnosti poprela a prítomnosť v Českej republike v kritickom čase vylúčila.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. októbra 2011

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková